

GEORGE BACOVIA

PLUMB

1916

LACUSTRĂ

De-atâtea nopți aud plouând,  
Aud materia plângând...  
Sunt singur, și mă duce-un gând  
Spre locuințele lacustre.

Și parcă dorm pe scânduri ude,  
În spate mă izbește-un val  
Tresar prin somn, și mi se pare  
Că n-am tras podul de la mal.

Un gol istoric se întinde,  
Pe-aceleași vremuri mă găsesc...  
Și simt cum de atâta ploaie  
Piloții grei se prăbușesc.

De-atâtea nopți aud plouând,  
Tot tresărind, tot așteptând...  
Sunt singur, și mă duce-un gând  
Spre locuințele lacustre...